

BIULETYN ZWIĄZKOWY

NSZZ
SOLIDARNOŚĆ

MESKO S.A.

Biuletyn MKZ NSZZ „Solidarność” MESKO S.A. • Nr 4/2014 • 21.05.2014 r.

DZIŚ W NUMERZE:

- ♦ WALNE ZEBRANIE SEKCJI
- ♦ ROZMOWY W MON
- ♦ EMERYTURY

ROZMOWY W MON

7 maja w godzinach popołudniowych odbyło się spotkanie w Ministerstwie Obrony Narodowej w sprawie realizacji ustaleń w kwestii zamówień dla Mesko S.A. na rok 2014.

W spotkaniu udział wzięli: Minister Obrony Narodowej – **Tomasz Słomoniak**; Sekretarz Stanu w MON – **Czesław Mroczek**; Z-ca Szefa Sztabu Generalnego – gen. **Anatol Wojtan**; Prezes Mesko S.A. – **Waldemar Skowron**; Przewodniczący NSZZ „S” Mesko S.A. – **Stanisław Głowacki**; były Premier – **Longin Komolowski**.

Spotkanie rozpoczęło się od prezentacji realizacji ustaleń ze stycznia 2014 r.

General Wojtan podkreślił, że wszystkie ustalenia w sprawie zamówień ze strony Sztabu Generalnego zostały zrealizowane. Ustalane wyroby zostały wprowadzone do Planu Modernizacji Technicznej. W tej chwili faktyczne uruchomienie podpisanych umów, zależy od zwolnienia środków i zawarcia umów przez Inspektorat Uzbrojenia.

Przewodniczący Głowacki podkreślił, że wszystkie nasze działania determinuje czas. Zdajemy sobie sprawę z faktu, że w Warszawie czas płynie inaczej, ale w Mesko bez podpisania umów, bez zaliczek nie damy rady. Ludzie oczekują na pensje. Trzeba mieć z czego wypłacić. Nierozumiałem dla nas jest brak do dziś decyzji w sprawie nadania wyrobom amunicyjnym statusu „BP” (czytaj bez przetargu lub Bezpieczeństwo Państwa).

dokończenie na str. 3

PYTANIE JUBILEUSZOWE

WALNE ZEBRANIE SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZE „ZBROJENIÓWKI” NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

W dniach 8-9 maja 2014 roku w Suchedniowie odbyło się XXIII Walne Zebranie Sprawozdawczo-Wyborcze Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność”. Blisko osiemdziesięciu delegatów reprezentowało pracowników zakładów zbrojeniowych z całej Polski.

W obradach wzięli udział też zaproszeni goście: Prezes Polskiego Holdingu Obronnego – **Marcin Idzik**; Pełnomocnik Ministra Obrony Narodowej – **plk. Zbigniew Jabłoński**; Prezes Bumar Elektronika i PCO – **dr Ryszard Kardasz**; Prezes Huty Stalowa Wola – **Krzysztof Trofiniak**; Prezes Dywizji Amunicja – **Waldemar Skowron**; Z-ca Przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” – **Jerzy Wielgus**; Przewodniczący Zarządu Regionu Święto-

krzyskiego „S” – **Waldemar Bartosz**; Z-ca Przewodniczącego Zarządu Regionu Świętokrzyskiego „S” – **Mieczysław Gójski**; Przewodniczący Sekretariatu Metalowców – **Bogdan Szozda**; Przewodniczący Sekcji Krajowej Przemysłu Lotniczego NSZZ „S” – **Roman Jakim**.

Adresy do Delegatów przystali: Prezes Polskiej Grupy Zbrojeniowej – **Wojciech Dąbrowski**; Poseł na Sejm RP – **Dariusz Seliga**.

Fragmenty wypowiedzi gości zaproszonych drukujemy poniżej.

Delegaci po wysłuchaniu sprawozdania Rady Sekcji za okres minionej kadencji i sprawozdania Komisji Rewizyjnej przyjęli uchwałę udzielając Przewodniczącemu i Radzie Sekcji absolutorium za okres minionej kadencji.

dokończenie na str. 2

WALNE ZEBRANIE SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZE „ZBROJENIÓWKI” NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

dokończenie ze str. 1

Następnie przystąpiono do wyborów władz Sekcji. Delegaci XXIII Walnego Zebrania 75 głosami przy 76 obecnych powierzyli mandat przewodniczącego na okres kadencji 2014–2018 **Przewodniczącemu Stanisławowi Głowackiemu**.

Kolejnym punktem obrad był wybór Rady Sekcji. W skład Rady Sekcji wybrani zostali:

1. Ryszard Bodziuch – FLT Kraśnik
2. Zbigniew Cebula – Fabryka Broni Radom
3. Kazimierz Czernik – Huta Stalowa Wola
4. Bogusław Fikas – ZM Tarnów
5. Zdzisław Goliśzewski – Łabędy-Gliwice
6. Marek Grzybowski – Belma Bydgoszcz
7. Andrzej Hanuj – Kraśnik
8. Eugeniusz Juskiewicz – Stomil Poznań
9. Andrzej Konieczny – Jasło
10. Marek Kopeć – Dezamet Nowa Dęba
11. Jerzy Krasnodębski – Łabędy-Gliwice
12. Janusz W. Lewandowski – Bumar Elektronika W-wa
13. Krzysztof Lonowski – PCO Warszawa
14. Elżbieta Morka – WSK Warszawa
15. Andrzej Musiałek – Dolam Wrocław
16. Piotr Nowak – Krupski Młyn
17. Sławomir Obrębski – Nitrochem Bydgoszcz
18. Waldemar Ożóg – Mesko S.A. Skarżysko-Kamienna
19. Andrzej Pietras – Bieruń
20. Czesław Prus – Huta Stalowa Wola
21. Henryk Szostak – Huta Stalowa Wola
22. Mariusz Trzmielewski – Pionki
23. Andrzej Widok – Kraśnik
24. Edward Zbucki – Radmor Gdynia

W kolejnym punkcie dokonano wyboru Komisji Rewizyjnej:

1. Jan Bidziński – Warszawa
2. Wiesław Dąbrowa – Mesko S.A.
3. Jan Dąbrowski – Łabędy Gliwice
4. Dariusz Sobczak – Fabryka Broni Radom
5. Henryk Węgliński – Huta Stalowa Wola

Delegatami na Kongres Sekretariatu Metalowców NSZZ „S”, który odbędzie się we Wrocławiu zostali:

1. Ryszard Bodziuch – Kraśnik
2. Zbigniew Cebula – Fabryka Broni Radom
3. Kazimierz Czernik – Huta Stalowa Wola
4. Zdzisław Goliśzewski – Łabędy-Gliwice
5. Krzysztof Klupś – Łabędy-Gliwice

6. Andrzej Hanuj – Kraśnik
7. Janusz W. Lewandowski – Warszawa
8. Piotr Nowak – Krupski Młyn
9. Sławomir Obrębski – Nitrochem Bydgoszcz
10. Waldemar Ożóg – Mesko S.A.
11. Artur Plewiński – Warszawa
12. Henryk Szostak – Huta Stalowa Wola
13. Edward Zbucki – Radmor Gdynia

Delegaci przyjęli Uchwałę zobowiązującą Radę Sekcji do złożenia wniosku w Najwyższej Izbie Kontroli o zbadanie zasadności likwidacji PZL Wola Warszawa. Istnieją przesłanki by sądzić, że było to działanie Zarządu Bumar Sp. z o.o. na szkodę Skarbu Państwa i bezpieczeństwa naszego kraju.

Zamykając obrady oraz dyskusję programową Przewodniczący Głowacki zapowiedział, że już w trakcie pierwszego posiedzenia nowej Rady Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego zostaną podjęte decyzje w sprawie działań wymuszających decyzje na rządzących w sprawie przemysłu zbrojeniowego.

W trakcie obrad goście zaproszeni mówili:

Prezes Polskiego Holdingu Obronnego **Marcin Idzik** – Istotnym tematem, który determinuje działania PHO jest problem konsolidacji. Zrobimy wszystko, by ten problem rozwiązać i wnieść PHO do Polskiej Grupy Zbrojeniowej jak najszybciej. Prezes Idzik zwrócił się do SKPZ NSZZ „S” o wsparcie procesu konsolidacji i pozyskiwanie zamówień w MON.

Pik Jabłoński reprezentujący Sekretarza Stanu w MON p. Czesława Mrocza – Polska przeprowadza gruntowną modernizację sił zbrojnych. Rząd przeznacza ogromne środki. Trzeba zrobić wszystko, by je efektywnie wykorzystać. 70% nakładów jest skierowanych do polskiej zbrojeniówki.

Prezes Ryszard Kardasz – Bumar Elektronika i PCO, w procesie konsolidacji nie należy zapominać o tym, że PHO ma zobowiązania finansowe wobec spółek podległych i trzeba je wypłacić. Proces konsolidacji jest niemiły. Brak zdecydowanych działań. Proponujemy podział PGZ na grupy produktowe, które będą się zajmowały handlem z MON.

Prezes Krzysztof Trofiniak – Huta Stalowa Wola, poinformował o najbliższych planach związanych z rozwojem PGZ oraz formalnym ogłoszeniem rozpoczęcia funkcjonowania w trakcie Targów Kielce.

Prezes Waldemar Skowron – Mesko S.A. nawiązał do 90. rocznicy powstania firmy oraz omówił sytuację w Dywizji Amunicja.

Jerzy Wielgus – Z-ca Przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „S”, omówił ogólną sytuację związku, przygotowania do akcji protestacyjnej i bilbordowej. Przedstawił kierunki działania oraz istniejące zagrożenia dla związku.

Bogdan Szozda – Przewodniczący Sekretariatu Metalowców NSZZ „S”, Sekretariat skupia dziesięć Sekcji Krajowych tzw. Przemysłowych. Zwrócił uwagę na kwestię braku polityki przemysłowej Rządu. Dodał również, że jest widoczny brak wsparcia Rządu i brak ochrony prawnej przed zagraniczną konkurencją.

Opracował: St. Głowacki

ROZMOWY W MON

dokończenie ze str. 1

Brak tych decyzji powstrzymuje Inspektorat Uzbrojenia przed rozpoczęciem procedury przetargowej i zawarcia umów. Minister Siemoniak zlecił ministrowi Mroczkowi pilne przygotowanie dokumentów w sprawie nadania statusu „BP” dla wyrobów amunicyjnych.

Tematem, który pochłonął trochę czasu, była sprawa zamówień na rakiety „GROM” dla kraju i na eksport. Jest klient, który jest bardzo konkretnie zainteresowany wyrobem „G”. Służby handlowe Mesko S.A. muszą przygotować propozycję sprzedaży zgodnie z dyrektywą Nr 81. Możliwa jest też dostawa do MON w roku 2015. To zamówienie według słów Ministra Mroczka można traktować jako zamówienie na jubileusz 90-lecia. Decyzją Ministra Siemoniaka, bieżące działania w kwestii zamówień będzie pilotował Pan Minister Mroczek i Prezes Skowron. Miejmy nadzieję, że uda się zrealizować zapowiedzi w całości.

Będziemy pilnie obserwować i informować Państwa o postępach.

Stanisław Głowacki

... po co Prezesowi Dyrektor Operacyjny?... po to samo co kowalowi szczytce...

SPRAWOZDANIE PRZEWODNICZĄCEGO z działalności Rady Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność”

za okres kadencji od 27 maja 2010 r. do 7 maja 2014 r.

27 maja 2010 roku w Kazimierzu Dolnym Delegaci XIX Walnego Zebra-
nia Sekcji Krajowej Przemysłu Zbroje-
niowego dokonali wyboru władz, czyli
Przewodniczącego i Rady Sekcji oraz
Komisji Rewizyjnej.

Rada Sekcji w okresie kadencji spo-
tykała się 33 razy. Prezydium Rady
obradowało 24 razy.

W okresie sprawozdawczym pod-
jęto 35 uchwał oraz 32 stanowiska.
Ilość pism i wystąpień jest przeogrom-
na. Wszystkie zobowiązania finansowe
regulowaliśmy w terminie. Rada nie
posiada żadnych zaległości płatniczych
i na koniec kadencji osiągnęła dodatni
wynik finansowy.

Szczegóły badała wielokrotnie
Komisja Rewizyjna, nie wnosząc uwag!

Początek kadencji, to było zmagani-
e się ze skutkami cięć budżetowych
z roku 2009. Dzięki powołanemu na
nasz wniosek i pomocy L. Komołowskiego
zespołowi międzyresortowemu, udało się
nam pokonać wiele trudności, a tak
naprawdę to kto wie czy nie uratować
całej branży.

Dzisiaj jest wielu ojców sukcesu,
ale nieliczni wiedzą, że to dzięki usta-
leniom zawartym na tym zespole udało
się rozwiązać kilka wtedy bardzo waż-
nych problemów, jak chociażby:

- prywatyzacja WSK „PZL-KALISZ”
- remonty czołgów
- zamówienia i przekształcenia w HSW
Stalowa Wola.

22 czerwca 2010 roku ówczesny
Prezes BUMARU otrzymał podczas
spotkania w Ministerstwie Skarbu
z udziałem Ministra Grada i Łaskiewi-
cza polecenie negocjacji ze związkami
zawodowymi „Programu konsolidacji”.
Powiedziałem wtedy Ministrowi Gra-
dowi, że możemy negocjować, ale od
tego pieniędzy nie przybędzie. Postawi-
łem wtedy wniosek o dokapitalizowanie
Grupy kwotą 543 mln zł.

Minister stwierdził „zgoda”, ja szu-
kam pieniędzy, a wy róbcie swoje!

Negocjacje z Zarządem BUMARU
były dramatycznie trudne. Wielokrotnie
gdyby nie strach przed ministrem, to
Zarząd zerwałby te rozmowy.

23 lutego 2011 roku osiągnęliśmy
Porozumienie. Porozumienie w spra-
wie procesu restrukturyzacji i konsoli-
dacji w Grupie BUMAR określało nie
tylko kwestię konsolidacji i restruk-
turyzacji Grupy, ale także konkretne
działania pomocowe. To w wyniku tego
porozumienia wszystkie zakłady, które
przeprowadzały proces restrukturyza-
cji w ramach opracowanego Programu
Dobrowolnych Odejść, otrzymały zwrot
poniesionych nakładów w całości. To
przez to działanie udało się uregulować
wszystkie zaległości płacowe, które się-
gały 6 miesięcy pracownikom w Pion-
kach i po ponownym zatrudnieniu ura-
tować ten zakład od likwidacji (dzisiaj
mamy problem z NIK). BUMAR otrzy-
mał 378 mln zł dokapitalizowania, gdyż
na tyle przedstawił wnioski. Zdawali-
śmy sobie sprawę z faktu, że przystąpienie
Polski do EDA spowoduje aplikację
tzw. „Reżimu stymulującego konkurencyj-
ność”. Dyrektywa Nr 81/TUE jasno
określa zasady prowadzenia przetargów
przez poszczególne kraje członkow-
skie. Rzecz w tym, że wszystkie kraje,
oprócz Polski, posiadają rozwiązania
wewnętrzne, które pozwalają chronić
własny przemysł zbrojeniowy.

Polska takich rozwiązań nie miała
i nie ma do dziś!!!

20.07.2011 r. wydaliśmy stanowisko,
gdzie określiliśmy swoje cele. Po wielu
spotkaniach w MON i MG w dniu 30
sierpnia 2011 r. został podpisany **Pro-
tokół Uzgodnień**.

WZD w Kazimierzu Dolnym, to
również bardzo ostra dyskusja na temat
odwołania Zarządu BUMAR-u.

Decyzja WZD została zrealizowana.
Model rozwiązania tego problemu był
naszym sukcesem. Zrealizowaliśmy też
stanowisko z Bydgoszczy o zablokowa-
nie dzikiej prywatyzacji ZPS Jasło.
Dzięki temu, dziś ludzie w Jasle pra-
cują i fabryka funkcjonuje. Oczywiście
jak każda firma ma problemy, ale to
normalne.

Problemem, który nas ciągle prze-
śladowa, to tzw. Konsolidacja sektora.
Rada Sekcji przedstawiła swoje stano-
wisko w tej sprawie, ale w tym momen-

cie zaczęły się gry interesów. Ożywiły
się różne grupy lobbujące, zarówno
z WPRP jak i też innych Spółek. Rozpo-
częło się rozrywanie zbrojeniówki.

Zawsze podkreślaliśmy i byliśmy
w tym nieugięci, że tylko pełna kon-
solidacja może pozwolić nam osiągnąć
sukces. Zaczęło się!!!

Kto ważniejszy, kto ma lepszy poten-
cjał, kto ma lepsze układy z Premierem,
z Ministrem itd.

Zaczęła się próba rozrywania Solidar-
ności! Związkowcy z różnych Komisji,
napuszczeni przez Prezesów ogłaszali
pogotowia, strajki itp. Dzięki Bogu Sek-
cji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego
„Solidarność” nie udało się złamać!!!

Ogromnie się cieszę, że w nowym
układzie związkowym funkcjonują dziś
nasi przyjaciele z PIT, Dolamu, FPS w Bo-
lechowcie, WSK „PZL-Warszawa II”,
ZPS Pionki, ZM Kraśnik, a przede
wszystkim z NITROERG-u.

Konsolidacja nas nie podzieliła,
a wzmocniła! Dziś mamy na to niezbite
dowody!

31 grudnia 2012 r. zakończyła swój
casus czasowy „Strategia Konsolida-
cji i Wspierania Rozwoju Polskiego
Przemysłu Obronnego w latach 2007–
2012”. Program ten nie został zreali-
zowany w wielu punktach, a między
innymi w kwestiach związanych z włą-
czeniem firm do GRUPY BUMAR.

To już w tym programie była decy-
zja Rządu RP o włączeniu do GRUPY
BUMAR WPRP oraz HSW Stalowa
Wola. Przez pięć lat wszyscy o tym wie-
dzieli, ale liczyli, że być może „jakoś
to będzie”!!!

Rada Sekcji w swoich wystąpieniach
do przedstawicieli Rządu wielokrotnie
zwracała uwagę na fakty, że od 1 stycz-
nia 2013 r. sektor obronny będzie bez
Programu! Obawialiśmy się, i słusz-
nie, że bez jednoznacznych decyzji rzą-
dowych zapanuje chaos, który może
doprowadzić do zmarnowania efektów
wieloletnich wyrzeczeń pracowników
naszej branży.

Niestety nasze przestrogi okazały się
słuszne!

Po wielu naciskach Rząd na posie-
dzeniu Zespołu Komisji Trójstronnej
przedstawił „Program Konsolidacji
i Rozwoju na lata 2013–2018”. Był to
tak zły projekt, że nawet przedstawicie-
le Rządu nie protestowali, by go odrzu-
cić i powołać Zespół roboczy w ramach
Komisji Trójstronnej.

Prace zespołu trwały dość długo i 27 grudnia 2012 roku został sformułowany tekst, który uwzględniał propozycje zgłoszone w toku prac przez strony. W trakcie prac doszliśmy do zapisów rozwiązań, które bez decyzji Rządu nie można umieścić w treści.

Z kolei są to zapisy, które determinują kwestię budowy całego „Programu Wspierania Rozwoju Polskiego Przemysłu Obronnego w latach 2013–2020”.

Mowa tu jest oczywiście o modelu sektora i konsolidacji wszystkich podmiotów sektora obronnego.

Naszym zdaniem „Program Wspierania Rozwoju Polskiego Przemysłu Obronnego w latach 2013–2020”, bo taka jest jego nazwa robocza, jest dokumentem dla nas do zaakceptowania. Chcieliśmy, aby „Program...” został przyjęty przez Rząd, gdyż tylko wtedy stanowi on wartość!

Decyzje Rządu w tej kwestii były wielokrotnie przekładane, aż do września 2013 roku. Wtedy to w Siemianowicach Śląskich Pan Premier ogłosił pełną konsolidację sektora obronnego.

I znowu cyrk! Pełne zaskoczenie. Jak? Co? Jaki program? By być uczciwym trzeba powiedzieć, że do dziś rządzący nie wiedzą dokładnie co i jak robić!

W wyniku naszych nacisków udało się doprowadzić do decyzji o powołaniu tzw. Narodowego Koncernu Zbrojeniowego pod nazwą Polskiej Grupy Zbrojeniowej. Przez dłuższy czas nie mogliśmy wymusić na ministrach programu (?), koncepcji (?), jak, jaki model docelowy, według jakich zasad?

Dopiero Minister Skarbu Państwa w odpowiedzi na nasze stanowisko do Premiera napisał w przybliżeniu o założeniach modelu docelowego. Wielokrotnie tłumaczyliśmy ministrom, że „Program Wspierania Rozwoju Przemysłu Zbrojeniowego” jest gotowy, że wspólnie go opracowaliśmy, co prawda z innymi przedstawicielami Rządu, ale jednak tej samej koalicji. Trzeba było półtora roku, by Rząd to zrozumiał i teraz zgodnie z naszym wnioskiem do Premiera rozpoczyna pracę nad programem 2014–2023, który ma być poddany konsultacji społecznej. Ano zobaczymy!

Sytuacja jest dziś trudniejsza niż przy pierwszym kryzysie w 2009 r.

Cięcia budżetowe w 2012 r. były znacznie większe, bo ok. 3,1 mld zł, w tym w większości w zamówieniach do MON. Co to oznacza, dobrze wiemy!

W wyniku zbiegu (?) różnych okoliczności sytuacja w branży jest dramatyczna. Reforma struktur dowodczych Sił Zbrojnych, kompletny chaos kompetencyjny, brak rozwiązań z nadaniem statusu „BP”, a w związku z tym brak możliwości prowadzenia przetargów w MON, zamieszanie związane z konsolidacją i likwidacją PHO (dawniej BUMAR), to stan aktualny. Staramy się reagować na bieżąco na te problemy.

Prowadzimy rozmowy i negocjacje w MON, MG, MSP. Staramy się skutecznie bronić naszych firm.

Pomimo wielu trudnych sytuacji, trzeba stwierdzić, że nasze Komisje Zakładowe osiągnęły w tym okresie również sukcesy. Za taki możemy uznać konsolidację Związku w BUMAR ELEKTRONIKA i w MESKO.

Brawa za mądre przeprowadzenie procesu negocjacji prywatyzacyjnych należą się naszym kolegom z HSW ze Stalowej Woli. To oni przetrarli szlak negocjacyjny z Chińczykami.

Szczególne słowa uznania kieruję pod adresem Ryśka Bodziucha za doprowadzenie do prywatyzacji FLT Kraśnik. Też z Chińczykami. Ten zakład był prywatyzowany od 1991 r.

Mamy nadzieję, że dzięki tym działaniom udało się uniknąć likwidacji zakładów. Bo tak naprawdę w Stalowej Woli do tego to zmierzało.

Cieszymy się wszyscy sukcesem przyjaciół z NITROERG-u. Dziś oni

mają inne problemy, ale firma inwestuje, rozwija się i pracuje. Oto przecież chodzi! To samo dotyczy RADMOR-u!

Problemy, troski to nasz codzienny chleb!

Tradycją stały się Pielgrzymki Pracowników Przemysłu Zbrojeniowego i Lotniczego do Sanktuarium Matki Bożej Miłosierdzia do Ostrej Bramy w Skarżysku. To już jest tradycja, że w oktawie świąt św. Michała Archanioła – naszego Patrona – spotykamy się wszyscy.

Dziękuję wszystkim Prezesom, którzy szanują swoich pracowników i razem biorą udział w tej Pielgrzymce! To wyraz ich mądrości i szacunku nie tylko dla Patrona Zbrojeniówki, ale przede wszystkim dla ludzi, z którymi mają możliwość w chwili obecnej pracować!

Nikt nie pyta czy „Barbórka” to święto kościelne, czy górnicze? Wszyscy łącznie z Premierem mają do tego dnia i święta ogromny szacunek i biorą aktywny w nim udział.

Mamy nadzieję, że dzień imienin św. Michała, naszego Patrona, będzie naszym świętem i dniem wolnym od pracy!

W imieniu Rady Sekcji, jak też i swoim chciałbym bardzo gorąco podziękować wszystkim za zaufanie i współpracę w minionej kadencji.

Dziękuję bardzo serdecznie!

Stanisław Glowacki

Skierowice, dnia 9.05.2014 r.

**Szanowny Pan
Tomasz Siemoniak
Minister Obrony Narodowej**

Szanowny Panie Ministrze!

Zwracam się z uprzejmą prośbą o objęcie osobistym i szczególnym nadzorem sprawę przetargu na zakup rakiet S-5 dla polskiego wojska. Wedle powziętych przeze mnie informacji przetarg ten wygrało konsorcjum spółek Polit-Elektronik oraz EMKO EOOD.

Niepokoi mnie fakt, że w zarządzie firmy Polit-Elektronik prawdopodobnie są byli oficerowie Federalnej Służby Bezpieczeństwa Federacji Rosyjskiej (FSB).

Pragnę też zwrócić uwagę Pana Ministra, że polski przemysł obronny ma możliwość dostarczenia tychże rakiet po znacznie niższych cenach, co byłoby z pożytkiem dla budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej, jak również dla polskiej gospodarki, gdyż byłyby utrzymane miejsca pracy w przemyśle obronnym.

Dlatego więc proszę Pana Ministra o przyjrzenie się tej transakcji, gdyż może budzić zdziwienie, że być może polskiej armii będą dostarczać sprzęt rosyjscy agenci, a przecież sam Premier Tusk powiedział, że Rosja grozi Europie wojną.

Z wyrazami szacunku
**Dariusz Seliga
Posel na Sejm RP**

Informacja z posiedzenia Rady Nadzorczej

W dniu 23.04.2014 r. w siedzibie PHO w Warszawie odbyło się posiedzenie Rady Nadzorczej MESKO S.A. Porządek obrad przewidywał:

1. Otwarcie obrad.
2. Stwierdzenie prawomocności obrad.
3. Przyjęcie porządku obrad.
4. Przyjęcie protokołu z ostatniego posiedzenia Rady.
5. Podjęcie uchwały w sprawie wyrażenia zgody na realizację projektów rozwojowych i zaopiniowania koncepcji ich sfinansowania.
6. Podjęcie uchwały w sprawie zaopiniowania zamiaru zbycia nieruchomości położonych w Bolechowie.
7. Podjęcie uchwały w sprawie określenia sposobu wykonywania prawa głosu na Zgromadzeniu Wspólników PRESSEKO Sp. z o.o.
8. Podjęcie uchwały w sprawie określenia sposobu wykonywania prawa głosu na NWZ „NITRO-CHEM” S.A.
9. Podjęcie uchwały w sprawie zgody na dokonanie przekwalifikowania wartości nieruchomości w księgach roku 2013.
10. Informacja Dyrektora Handlowego nt. działań handlowych aktywizujących sprzedaż oraz przewidywany wg obecnych informacji poziom kontraktacji do MON oraz terminy zawarcia umów z MON.
11. Informacja Głównej Komisji Wyborczej dot. przeprowadzonych wyborów członków Rady Nadzorczej VIII kadencji wybieranych przez pracowników Spółki.
12. Powołanie zespołów do oceny sprawozdań Spółki za rok obrotowy 2013.
13. Sprawy wnoszone przez Zarząd.
14. Sprawy różne.
15. Zamknięcie obrad.

Rada Nadzorcza obradowała w pełnym składzie.

Ad. 5) Rada Nadzorcza wysłuchała Dyrektora ds. Techniki i Rozwoju na temat nowych projektów rozwojowych wdrażanych w MESKO S.A. Są to projekty dające szansę na rozwój naszych Zakładów – „Narodowe Centrum Paliw Rakiety” oraz Rakieta „PIRAT”.

Po wdrożeniu projekty te dadzą duże zyski. Rada Nadzorcza podjęła Uchwałę wyrażającą zgodę na realizację tych projektów.

Ad. 7) Rada Nadzorcza podjęła uchwałę o powołaniu na następną kadencję dotychczasowego Prezesa PRESEKO Sp. z o.o.

Ad. 8) Rada Nadzorcza wysłuchała planów rozwoju „NITRO-CHEM” S.A. i podjęła odpowiednią Uchwałę.

Ad. 9) Rada Nadzorcza nie omawiała projektu Uchwały o przekwalifikowaniu wartości nieruchomości w Warszawie – nie jest to w kompetencji RN a w kompetencji Zarządu, Rada Nadzorcza dokonuje oceny pracy Zarządu, a nie wpływa na wyniki bilansu.

Rada Nadzorcza po długiej dyskusji przyjęła Uchwałę zezwalającą na rozpoczęcie procedury w celu sprzedaży ww. nieruchomości.

Ad. 10) Dyrektor ds. Marketingu i Handlu przedstawił aktualną sytuację MESKO dotyczącą podpisanych

Umów na 2014 r. oraz prowadzonych rozmów w celu podpisania następnych, aby 2014 r. zamknąć założoną kwotę sprzedaży tj. ~380 mln zł.

Ad. 11) Rada Nadzorcza wysłuchała sprawozdania Komisji Wyborczej o przeprowadzonych wyborach Członków RN wybieranych przez pracowników.

Pracownicy wybrali: Stanisława Mrozka, Tomasza Sieczkę, Jolantę Zygmunt.

Ad. 12) Rada Nadzorcza powołała zespoły do oceny bilansu za 2013 r. Spółki „MESKO” S.A.

Po wysłuchaniu Prezesa oraz pozostałych Członków Zarządu nt. przyszłości firmy oraz podejmowanych działań, RN zobowiązała Dyrektora P. Jaromina do przedstawiania na każdym posiedzeniu RN działań aktywizujących sprzedaż oraz poziom kontraktacji.

Na tym zakończono posiedzenie Rady Nadzorczej.

**Stanisław Mrozek
Tomasz Sieczka**

Skierniewice, dnia 9.05.2014 r.

**Szanowny Pan
Płk Piotr Pytel
Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego**

Szanowny Panie Pułkowniku,

Zwracam się z zapytaniem, czy Służba Kontrwywiadu Wojskowego objęła nadzorem sprawę przetargu na zakup rakiet S-5 dla polskiego wojska. Wedle powziętych przeze mnie informacji przetarg ten wygrało Konsorcjum spółek Polit-Elektronik oraz EMKO EOOD.

Chciałbym spytać, czy SKW posiada wiedzę, kto jest w zarządzie firmy Polit-Elektronik?

Niepokoje mnie fakt, że w zarządzie tej firmy prawdopodobnie są byli oficerowie Federalnej Służby Bezpieczeństwa Federacji Rosyjskiej (FSB). Chciałbym wiedzieć, czy jest to prawda i czy powiadomiono o tej kwestii Premiera Donalda Tuska i Ministra Obrony Narodowej Tomasza Siemoniaka.

Interesuje mnie również, czy posiadają Państwo wiedzę, w jakiej cenie polskie firmy mogłyby dostarczyć rakiet S-5? Wydaje mi się, że polski przemysł obronny ma możliwość dostarczenia tychże rakiet po znacznie niższych cenach, co byłoby z pożytkiem dla budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej, jak również dla polskiej gospodarki, gdyż byłyby utrzymane miejsca pracy w przemyśle obronnym.

Dlatego więc proszę o przyjrzenie się niniejszej transakcji, gdyż może budzić zdziwienie, że być może polskiej armii będą dostarczać sprzęt rosyjscy agenci, a przecież sam Premier Donald Tusk powiedział, że Rosja grozi Europie wojną.

Z wyrazami szacunku
**Dariusz Seliga
Posel na Sejm RP**

Bronić wodę czy ziemię

Trzeba skorygować plany modernizacji przyjęte dwa lata temu przez rząd – uważają eksperci. Ministerstwo Obrony Narodowej nie mówi nie.

Kryzys ukraiński wymusił potrzebę skorygowania programu modernizacji technicznej sił zbrojnych, który od 2022 r. ma pochłoniąć 137 mld zł. Ministerstwo Obrony Narodowej nie kryje, że zapisane w programie zakupy w wielu przypadkach zaplanowano zbyt późno. Ale według ekspertów to niejedyny problem. Grzechem głównym planu przebrojenia polskich sił zbrojnych jest jego objętość. – Chcemy mieć wszystko a tak się nie da – mówi jeden z prezesów firm zbrojeniowych. Dlatego, jak przekonuje branża zbrojeniowa, MON musi przede wszystkim wybrać z kilkunastu programów najważniejsze i tam skierować główny wysiłek oraz gotówkę.

Według eksperta wojskowego Andrzeja Kińskiego potrzebnych jest przynajmniej kilka zmian. – Trzeba inaczej rozłożyć akcenty przede wszystkim w obronie przeciwlotniczej i przeciwrakietowej. Stosunkowo szybko można przyspieszyć budowę obrony krótkiego zasięgu – mówi Kiński. Takie rozwiązanie zwiększy znacząco bezpieczeństwo państwa na wypadek ewentualnego ataku lądowego i zapewni nowe zlecenia dla polskiego przemysłu.

Realizacja tego elementu tarczy Polski może być spokojnie realizowana właśnie w polskich zakładach, np. w Mesko w Skarżysku-Kamiennej. Chodzi m.in. o systemy oparte na kierowanych pociskach przeciwlotniczych bliskiego zasięgu Grom.

Obecnie wojsko zamawia śladowe ilości tych rakiet, oczekując na nowy produkt pod nazwą Piorun. Tyle że do zakończenia tego projektu potrzeba przynajmniej dwóch lat, a zakłady w Mesko czekają na

zamówienia już teraz. Co więcej, przedstawiciele tej firmy alarmują, że już od ubiegłego roku nie produkuje się rakiet przeciwpancernych Spike-LR, co oznacza, że w razie decyzji MON o dodatkowych zakupach zwyczajnie nie będzie czego dostarczać.

Według ekspertów system obrony przeciwpancernej, która obecnie bazuje właśnie na rakietach Spike-LR, też wymaga wzmocnienia i modernizacji. Nasi rozmówcy podkreślają, że wojsko należy wyposażać też w inne przeciwpancerne pociski kierowane, zarówno o krótszym, jak i dłuższym zasięgu. – Potrzebujemy nowoczesnych granatników i nowoczesnej amunicji przeciwpancernej do czołgów Leopard – twierdzi Kiński.

Przedstawiciele branży zbrojeniowej podnoszą też konieczność przyspieszenia wymiany generacyjnej śmigłowców bojowych. We wciąż obowiązującej wersji programu zaplanowano do 2022 r. zakup 12 takich maszyn, tyle że pierwotny plan przewiduje rozpoczęcie procedury przetargowej w 2018 r. Według Kińskiego już do 2018 r. armii potrzeba aż 30 maszyn.

Do poprawki kwalifikują się też systemy związane z rozpoznaniem wroga. Obecnie mamy co prawda podpisaną umowę z Włochami i Francją na wykorzystanie informacji z ich satelitów obserwacyjnych. Jednak potrzebujemy też własnych rozpoznawczych systemów bezzałogowych. Jeśli nadal będziemy się upierać przy wielozadaniowości dronów, a więc możliwości realizowania przez nie także zadań uderzeniowych, to nie dokonamy szybkich zakupów, bo takie maszyny będą dostępne najwcześniej za 10 lat.

Tymczasem bezzałogowce powinniśmy kupić jak najszybciej, ale zawężając oczekiwania wobec nich tylko do zadań rozpoznawczych.

Nasi rozmówcy związani z przemysłem obronnym nie mają też wątpliwości, że zmian wymagają programowe plany dotyczące marynarki wojennej. To jednak bardzo drażliwa kwestia, dlatego żaden z nich nie chce wypowiadać się pod nazwiskiem. Przeważa opinia, że wydawanie pieniędzy z budżetu na okręty nie ma sensu, bo w razie konfliktu przy braku obrony przeciwlotniczej szybko zostaną zatopione.

Ministerstwo Obrony Narodowej nie chce oficjalnie komentować sprawy zmian w programie. Przedstawiciele resortu w nieoficjalnej rozmowie przyznają jednak, że analizują program pod kątem ewentualnych korekt. Szybko zastrzegają, że jest to efekt przyjętych przez nas zobowiązań wobec innych krajów NATO. Pakt oczekuje, żeby każdy należący do niego kraj planował swoje wydatki w trybie dziesięcioletnim i co dwa lata dokonywał poprawek.

Jednak nie brakuje też głosów, które przestrzegają, by wraz ze zmianami nie wylać dziecka z kąpielą. Stanisław Janas, wiceprzewodniczący Konfederacji Związków Zawodowych Metalowców w Polsce, przypomina, że obecna wersja programu to efekt trudnych negocjacji. Przypomina, że kością niezgody było zrównoważenie interesów wojsk lądowych i lotniczych. Każda poważniejsza zmiana naruży więc kompromis i będzie trudna do zaakceptowania przez formację, która straci.

„Dziennik Gazeta Prawna”, 5.05.2014 r.

Pan Stanisław Głowacki
Przewodniczący
SKPZ NSZZ „Solidarność”
ul. Legionów 122
26-111 Skarżysko-Kamienna

Szanowny Panie Przewodniczący!

W odpowiedzi na pismo z dnia 10 kwietnia 2014 r. (znak: SKPZ „S”/22/6/2014) w sprawie ujętych w ustawie budżetowej na 2014 r. środków przeznaczonych na pokrycie kosztów utrzymania mocy produkcyjnych niezbędnych do realizacji zadań wynikających z Programu mobilizacji gospodarki, uprzejmie informuję co następuje.

Program mobilizacji gospodarki na lata 2013–2022 został przyjęty przez Radę Ministrów 15 lutego 2013 r.

W ramach aktualizacji Programu na 2014 r. Ministerstwo Obrony Narodowej przygotowało Aneks Nr 1 do Programu, który nie został jeszcze przyjęty przez Radę Ministrów. Dopiero po przyjęciu przez Radę Ministrów stosownej uchwały w sprawie Aneksu Nr 1 stworzone zostaną warunki formalno-prawne umożliwiające nałożenie przez MG i MON decyzji na przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu gospodarczo-obronnym w sprawie utrzymania mocy produkcyjnych niezbędnych do produkcji lub remontów uzbrojenia i sprzętu wojskowego ujętego we wspomnianym Aneksie.

Następnie, z przedsiębiorcami na których nałożono obowiązek utrzymania wspomnianych mocy, zostaną zawarte stosowne umowy, na mocy których otrzymają oni dotacje na pokrycie kosztów utrzymania tych mocy w 2014 r. Jednocześnie informuję, że w 2013 r. – z uwagi na trudną sytuację wydatków publicznych – środki finansowe będące w dyspozycji Ministra Gospodarki, przeznaczone na dotacje dla przedsiębiorców, na których nałożony został obowiązek utrzymania ww. mocy produkcyjnych, zostały zmniejszone z kwoty 84,25 mln zł do kwoty 36,591 mln zł. Wielkość środków, jakimi dysponował Minister, pozwoliła na pokrycie 31% kosztów zaplanowanych przez każdego z przed-

siębiorców, na których nałożono wspomniany obowiązek. Natomiast faktyczny poziom pokrycia kosztów dotacją, tj. relacja otrzymanej dotacji do rzeczywiste poniesionych w 2013 r. kosztów przez danego przedsiębiorcę, wynosił średnio 38%.

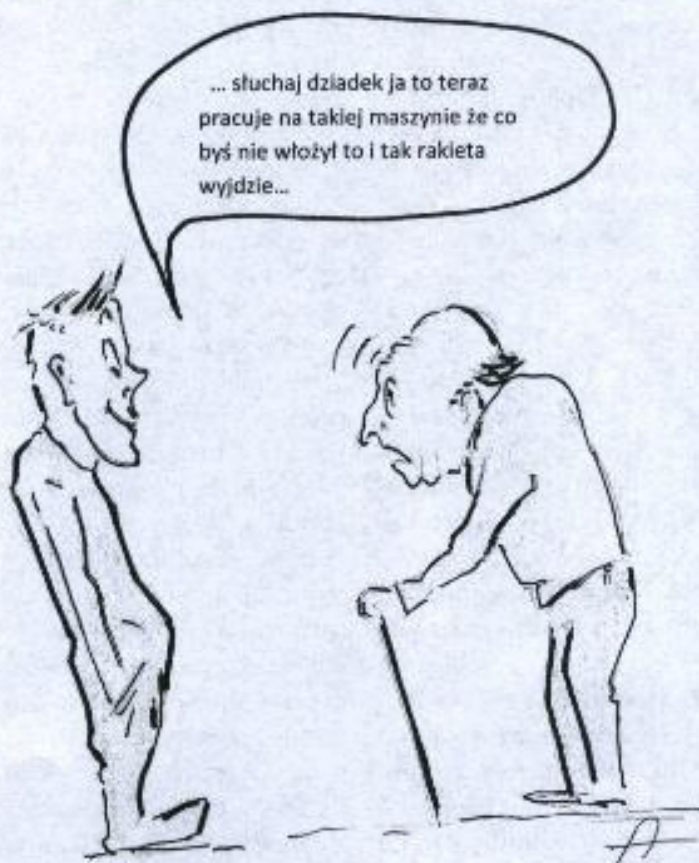
Największym beneficjentem dotacji była Spółka Mesko S.A., która otrzymała w 2013 r. blisko 29% wszystkich środków budżetowych przeznaczonych na ten cel, co pozwoliło jej na pokrycie ponad 41% rzeczywistych kosztów z tytułu podatków, użytkowania wieczystego, ochrony fizycznej obiektów, amortyzacji i remontów maszyn i urządzeń oraz budynków i budowli, kwalifikowanych jako koszty utrzymania mocy. Zgodnie z zawartymi z MG umowami, beneficjenci dotacji zobowiązani byli złożyć stosow-

ne sprawozdania z realizacji umów, w tym także ze sposobów wykorzystania dotacji otrzymanych w 2013 r. do dnia 15 lutego 2014 r. Ze względu na konieczność uzupełnienia przez wielu przedsiębiorców sprawozdań o brakujące informacje, proces analizy przekazanych do MG przez przedsiębiorców sprawozdań został zakończony w dniu 7 kwietnia 2014 r.

W dniu 17 kwietnia 2014 r. przedsiębiorcy zostali poinformowani o akceptacji przez MG przedłożonych sprawozdań.

W świetle przytoczonych wyżej faktów, pragnę podkreślić, że MG jest przygotowane do nałożenia na przedsiębiorców stosownych decyzji ws. utrzymywania mocy niezbędnych do realizacji zadań wynikających z PMG, w tym również do wypłaty dotacji na ten cel. Nastąpi to niezwłocznie po przyjęciu uchwały przez Radę Ministrów o przyjęciu Aneksu nr 1 do Programu mobilizacji gospodarki na lata 2013–2022.

Z poważaniem
Dariusz Bogdan
Podsekretarz Stanu

W efekcie podnoszenia wieku emerytalnego każdego roku o cztery miesiące mężczyźni już w 2020 roku będą musieli pracować do 67 lat, kobiety zaś ten wiek osiągną 20 lat później.

Częściowe emerytury

Wprowadzenie obowiązku dłuższej pracy spowodowało konieczność stworzenia specjalnego rozwiązania chroniącego osoby z długim stażem ubezpieczeniowym. Te, które z powodu braku pracy, wypalenia zawodowego lub stanu zdrowia nie będą w stanie dłużej pracować, będą mogły przechodzić na częściowe emerytury.

Jednak nowe świadczenia będą dedykowane wyłącznie tym, którzy jednocześnie osiągną wymagany wiek oraz będą się legitymować odpowiednim stażem ubezpieczeniowym. Kobieta będzie mogła otrzymać częściową emeryturę, jeśli ukończy 62 lata oraz posiada co najmniej 35 lat składowych i nieskładowych. Natomiast mężczyzna będzie mógł skorzystać z takiej możliwości pod warunkiem ukończenia 65 roku życia i zgromadzenia 40 lat składowych i nieskładowych. Tym samym z nowych świadczeń nie skorzystają osoby, które nie spełniają tych warunków. Prawo do emerytur częściowych będą mieć nie tylko przedsiębiorcy, pracownicy, ale także rolnicy.

Te osoby, które przejdą na to specjalne świadczenie, muszą się liczyć z tym, że jego wysokość będzie wynosić zaledwie połowę emerytury, którą dostaliby przechodząc po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego. Będzie ona liczona w sposób kapitałowy (czyli na podstawie składek emerytalnych oraz kapitału początkowego) i podzielona przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego.

Jeśli okaże się, że wysokość takiego świadczenia będzie niższa niż emerytura minimalna (obecnie jest to 799,18 zł), to przyszły emeryt nie będzie mógł liczyć na jej podwyższenie.

Okres ochrony

Konieczność dłuższej pracy nie oznacza jednak zmiany zasad ochrony pracowników w wieku przedemerytalnym. Zgodnie z obecnie obowiązującym art. 39 Kodeksu pracy, którego nie zmieniła nowelizacja ustawy emerytalnej z 11 maja 2012 r., pracodawca nie może wypowiedzieć umowy o pracę pracownikowi, któremu brakuje nie więcej niż 4 lata do osiągnięcia wieku emerytalnego.

Stopniowe wydłużanie wieku emerytalnego powoduje jednak, że okres ochrony pracownika będzie ruchomy. Osoby zainteresowane w bardzo prosty sposób mogą policzyć, od kiedy pracodawca nie będzie mógł ich zwolnić. Wystarczy bowiem od przyszłego wieku uprawniającego do zakończenia pracy odjąć 4 lata. Zasada ta jednak dotyczy wyłącznie tych osób, które jeszcze nie zostały objęte ochroną przedemerytalną. Natomiast osoby, które już są chronione, zyskają. Pracodawca nie będzie mógł ich zwolnić aż do osiągnięcia przez nie podwyższonego wieku uprawniającego do świadczenia.

Muszą być jednak one objęte ochroną przedemerytalną w dniu wejścia w życie ustawy.

Wiek emerytalny dla mężczyzn urodzonych w okresie:

- 1) od dnia 1 stycznia 1949 r. do dnia 31 marca 1949 r. wynosi co najmniej 65 lat i 5 miesięcy;
- 2) od dnia 1 kwietnia 1949 r. do dnia 30 czerwca 1949 r. wynosi co najmniej 65 lat i 6 miesięcy;
- 3) od dnia 1 lipca 1949 r. do dnia 30 września 1949 r. wynosi co najmniej 65 lat i 7 miesięcy;
- 4) od dnia 1 października 1949 r. do dnia 31 grudnia 1949 r. wynosi co najmniej 65 lat i 8 miesięcy;
- 5) od dnia 1 stycznia 1950 r. do dnia 31 marca 1950 r. wynosi co najmniej 65 lat i 9 miesięcy;
- 6) od dnia 1 kwietnia 1950 r. do dnia 30 czerwca 1950 r. wynosi co najmniej 65 lat i 10 miesięcy;
- 7) od dnia 1 lipca 1950 r. do dnia 30 września 1950 r. wynosi co najmniej 65 lat i 11 miesięcy;
- 8) od dnia 1 października 1950 r. do dnia 31 grudnia 1950 r. wynosi co najmniej 66 lat;
- 9) od dnia 1 stycznia 1951 r. do dnia 31 marca 1951 r. wynosi co najmniej 66 lat i 1 miesiąc;
- 10) od dnia 1 kwietnia 1951 r. do dnia 30 czerwca 1951 r. wynosi co najmniej 66 lat i 2 miesiące;
- 11) od dnia 1 lipca 1951 r. do dnia 30 września 1951 r. wynosi co najmniej 66 lat i 3 miesiące;
- 12) od dnia 1 października 1951 r. do dnia 31 grudnia 1951 r. wynosi co najmniej 66 lat i 4 miesiące;
- 13) od dnia 1 stycznia 1952 r. do dnia 31 marca 1952 r. wynosi co najmniej 66 lat i 5 miesięcy;
- 14) od dnia 1 kwietnia 1952 r. do dnia 30 czerwca 1952 r. wynosi co najmniej 66 lat i 6 miesięcy;
- 15) od dnia 1 lipca 1952 r. do dnia 30 września 1952 r. wynosi co najmniej 66 lat i 7 miesięcy;
- 16) od dnia 1 października 1952 r. do dnia 31 grudnia 1952 r. wynosi co najmniej 66 lat i 8 miesięcy;
- 17) od dnia 1 stycznia 1953 r. do dnia 31 marca 1953 r. wynosi co najmniej 66 lat i 9 miesięcy;
- 18) od dnia 1 kwietnia 1953 r. do dnia 30 czerwca 1953 r. wynosi co najmniej 66 lat i 10 miesięcy;
- 19) od dnia 1 lipca 1953 r. do dnia 30 września 1953 r. wynosi co najmniej 66 lat i 11 miesięcy;
- 20) od dnia 1 października 1953 r. do dnia 31 grudnia 1953 r. wynosi co najmniej 67 lat.

Wiek emerytalny kobiet urodzonych w okresie:

- 1) do dnia 31 grudnia 1952 r. wynosi co najmniej 60 lat;
- 2) od dnia 1 stycznia 1953 r. do dnia 31 marca 1953 r. wynosi co najmniej 60 lat i 1 miesiąc;
- 3) od dnia 1 kwietnia 1953 r. do dnia 30 czerwca 1953 r. wynosi co najmniej 60 lat i 2 miesiące;
- 4) od dnia 1 lipca 1953 r. do dnia 30 września 1953 r. wynosi co najmniej 60 lat i 3 miesiące;
- 5) od dnia 1 października 1953 r. do dnia 31 grudnia 1953 r. wynosi co najmniej 60 lat i 4 miesiące;
- 6) od dnia 1 stycznia 1954 r. do dnia 31 marca 1954 r. wynosi co najmniej 60 lat i 5 miesięcy;
- 7) od dnia 1 kwietnia 1954 r. do dnia 30 czerwca 1954 r. wynosi co najmniej 60 lat i 6 miesięcy;

- 8) od dnia 1 lipca 1954 r. do dnia 30 września 1954 r. wynosi co najmniej 60 lat i 7 miesięcy;
- 9) od dnia 1 października 1954 r. do dnia 31 grudnia 1954 r. wynosi co najmniej 60 lat i 8 miesięcy;
- 10) od dnia 1 stycznia 1955 r. do dnia 31 marca 1955 r. wynosi co najmniej 60 lat i 9 miesięcy;
- 11) od dnia 1 kwietnia 1955 r. do dnia 30 czerwca 1955 r. wynosi co najmniej 60 lat i 10 miesięcy;
- 12) od dnia 1 lipca 1955 r. do dnia 30 września 1955 r. wynosi co najmniej 60 lat i 11 miesięcy;
- 13) od dnia 1 października 1955 r. do dnia 31 grudnia 1955 r. wynosi co najmniej 61 lat;
- 14) od dnia 1 stycznia 1956 r. do dnia 31 marca 1956 r. wynosi co najmniej 61 lat i 1 miesiąc;
- 15) od dnia 1 kwietnia 1956 r. do dnia 30 czerwca 1956 r. wynosi co najmniej 61 lat i 2 miesiące;
- 16) od dnia 1 lipca 1956 r. do dnia 30 września 1956 r. wynosi co najmniej 61 lat i 3 miesiące;
- 17) od dnia 1 października 1956 r. do dnia 31 grudnia 1956 r. wynosi co najmniej 61 lat i 4 miesiące;
- 18) od dnia 1 stycznia 1957 r. do dnia 31 marca 1957 r. wynosi co najmniej 61 lat i 5 miesięcy;
- 19) od dnia 1 kwietnia 1957 r. do dnia 30 czerwca 1957 r. wynosi co najmniej 61 lat i 6 miesięcy;
- 20) od dnia 1 lipca 1957 r. do dnia 30 września 1957 r. wynosi co najmniej 61 lat i 7 miesięcy;
- 21) od dnia 1 października 1957 r. do dnia 31 grudnia 1957 r. wynosi co najmniej 61 lat i 8 miesięcy;
- 22) od dnia 1 stycznia 1958 r. do dnia 31 marca 1958 r. wynosi co najmniej 61 lat i 9 miesięcy;
- 23) od dnia 1 kwietnia 1958 r. do dnia 30 czerwca 1958 r. wynosi co najmniej 61 lat i 10 miesięcy;
- 24) od dnia 1 lipca 1958 r. do dnia 30 września 1958 r. wynosi co najmniej 61 lat i 11 miesięcy;
- 25) od dnia 1 października 1958 r. do dnia 31 grudnia 1958 r. wynosi co najmniej 62 lata;
- 26) od dnia 1 stycznia 1959 r. do dnia 31 marca 1959 r. wynosi co najmniej 62 lata i 1 miesiąc;
- 27) od dnia 1 kwietnia 1959 r. do dnia 30 czerwca 1959 r. wynosi co najmniej 62 lata i 2 miesiące;
- 28) od dnia 1 lipca 1959 r. do dnia 30 września 1959 r. wynosi co najmniej 62 lata i 3 miesiące;
- 29) od dnia 1 października 1959 r. do dnia 31 grudnia 1959 r. wynosi co najmniej 62 lata i 4 miesiące;
- 30) od dnia 1 stycznia 1960 r. do dnia 31 marca 1960 r. wynosi co najmniej 62 lata i 5 miesięcy;
- 31) od dnia 1 kwietnia 1960 r. do dnia 30 czerwca 1960 r. wynosi co najmniej 62 lata i 6 miesięcy;
- 32) od dnia 1 lipca 1960 r. do dnia 30 września 1960 r. wynosi co najmniej 62 lat i 7 miesięcy;
- 33) od dnia 1 października 1960 r. do dnia 31 grudnia 1960 r. wynosi co najmniej 62 lata i 8 miesięcy;
- 34) od dnia 1 stycznia 1961 r. do dnia 31 marca 1961 r. wynosi co najmniej 62 lata i 9 miesięcy;
- 35) od dnia 1 kwietnia 1961 r. do dnia 30 czerwca 1961 r. wynosi co najmniej 62 lata i 10 miesięcy;
- 36) od dnia 1 lipca 1961 r. do dnia 30 września 1961 r. wynosi co najmniej 62 lata i 11 miesięcy;
- 37) od dnia 1 października 1961 r. do dnia 31 grudnia 1961 r. wynosi co najmniej 63 lata;
- 38) od dnia 1 stycznia 1962 r. do dnia 31 marca 1962 r. wynosi co najmniej 63 lata i 1 miesiąc;
- 39) od dnia 1 kwietnia 1962 r. do dnia 30 czerwca 1962 r. wynosi co najmniej 63 lata i 2 miesiące;
- 40) od dnia 1 lipca 1962 r. do dnia 30 września 1962 r. wynosi co najmniej 63 lata i 3 miesiące;
- 41) od dnia 1 października 1962 r. do dnia 31 grudnia 1962 r. wynosi co najmniej 63 lata i 4 miesiące;
- 42) od dnia 1 stycznia 1963 r. do dnia 31 marca 1963 r. wynosi co najmniej 63 lata i 5 miesięcy;
- 43) od dnia 1 kwietnia 1963 r. do dnia 30 czerwca 1963 r. wynosi co najmniej 63 lata i 6 miesięcy;
- 44) od dnia 1 lipca 1963 r. do dnia 30 września 1963 r. wynosi co najmniej 63 lat i 7 miesięcy;
- 45) od dnia 1 października 1963 r. do dnia 31 grudnia 1963 r. wynosi co najmniej 63 lata i 8 miesięcy;
- 46) od dnia 1 stycznia 1964 r. do dnia 31 marca 1964 r. wynosi co najmniej 63 lata i 9 miesięcy;
- 47) od dnia 1 kwietnia 1964 r. do dnia 30 czerwca 1964 r. wynosi co najmniej 63 lata i 10 miesięcy;
- 48) od dnia 1 lipca 1964 r. do dnia 30 września 1964 r. wynosi co najmniej 63 lata i 11 miesięcy;
- 49) od dnia 1 października 1964 r. do dnia 31 grudnia 1964 r. wynosi co najmniej 64 lata;
- 50) od dnia 1 stycznia 1965 r. do dnia 31 marca 1965 r. wynosi co najmniej 64 lata i 1 miesiąc;
- 51) od dnia 1 kwietnia 1965 r. do dnia 30 czerwca 1965 r. wynosi co najmniej 64 lata i 2 miesiące;
- 52) od dnia 1 lipca 1965 r. do dnia 30 września 1965 r. wynosi co najmniej 64 lata i 3 miesiące;
- 53) od dnia 1 października 1965 r. do dnia 31 grudnia 1965 r. wynosi co najmniej 64 lata i 4 miesiące;
- 54) od dnia 1 stycznia 1966 r. do dnia 31 marca 1966 r. wynosi co najmniej 64 lata i 5 miesięcy;
- 55) od dnia 1 kwietnia 1966 r. do dnia 30 czerwca 1966 r. wynosi co najmniej 64 lata i 6 miesięcy;
- 56) od dnia 1 lipca 1966 r. do dnia 30 września 1966 r. wynosi co najmniej 64 lat i 7 miesięcy;
- 57) od dnia 1 października 1966 r. do dnia 31 grudnia 1966 r. wynosi co najmniej 64 lata i 8 miesięcy;
- 58) od dnia 1 stycznia 1967 r. do dnia 31 marca 1967 r. wynosi co najmniej 64 lata i 9 miesięcy;
- 59) od dnia 1 kwietnia 1967 r. do dnia 30 czerwca 1967 r. wynosi co najmniej 64 lata i 10 miesięcy;
- 60) od dnia 1 lipca 1967 r. do dnia 30 września 1967 r. wynosi co najmniej 64 lata i 11 miesięcy;
- 61) od dnia 1 października 1967 r. do dnia 31 grudnia 1967 r. wynosi co najmniej 65 lat;
- 62) od dnia 1 stycznia 1968 r. do dnia 31 marca 1968 r. wynosi co najmniej 65 lat i 1 miesiąc;
- 63) od dnia 1 kwietnia 1968 r. do dnia 30 czerwca 1968 r. wynosi co najmniej 65 lat i 2 miesiące;
- 64) od dnia 1 lipca 1968 r. do dnia 30 września 1968 r. wynosi co najmniej 65 lat i 3 miesiące;
- 65) od dnia 1 października 1968 r. do dnia 31 grudnia 1968 r. wynosi co najmniej 65 lat i 4 miesiące;

- 66) od dnia 1 stycznia 1969 r. do dnia 31 marca 1969 r. wynosi co najmniej 65 lat i 5 miesięcy;
- 67) od dnia 1 kwietnia 1969 r. do dnia 30 czerwca 1969 r. wynosi co najmniej 65 lat i 6 miesięcy;
- 68) od dnia 1 lipca 1969 r. do dnia 30 września 1969 r. wynosi co najmniej 65 lat i 7 miesięcy;
- 69) od dnia 1 października 1969 r. do dnia 31 grudnia 1969 r. wynosi co najmniej 65 lat i 8 miesięcy;
- 70) od dnia 1 stycznia 1970 r. do dnia 31 marca 1970 r. wynosi co najmniej 65 lat i 9 miesięcy;
- 71) od dnia 1 kwietnia 1970 r. do dnia 30 czerwca 1970 r. wynosi co najmniej 65 lat i 10 miesięcy;
- 72) od dnia 1 lipca 1970 r. do dnia 30 września 1970 r. wynosi co najmniej 65 lat i 11 miesięcy;
- 73) od dnia 1 października 1970 r. do dnia 31 grudnia 1970 r. wynosi co najmniej 66 lata;
- 74) od dnia 1 stycznia 1971 r. do dnia 31 marca 1971 r. wynosi co najmniej 66 lata i 1 miesiąc;
- 75) od dnia 1 kwietnia 1971 r. do dnia 30 czerwca 1971 r. wynosi co najmniej 66 lata i 2 miesiące;
- 76) od dnia 1 lipca 1971 r. do dnia 30 września 1971 r. wynosi co najmniej 66 lata i 3 miesiące;
- 77) od dnia 1 października 1971 r. do dnia 31 grudnia 1971 r. wynosi co najmniej 66 lata i 4 miesiące;
- 78) od dnia 1 stycznia 1972 r. do dnia 31 marca 1972 r. wynosi co najmniej 66 lata i 5 miesięcy;
- 79) od dnia 1 kwietnia 1972 r. do dnia 30 czerwca 1972 r. wynosi co najmniej 66 lata i 6 miesięcy;
- 80) od dnia 1 lipca 1972 r. do dnia 30 września 1972 r. wynosi co najmniej 66 lat i 7 miesięcy;
- 81) od dnia 1 października 1972 r. do dnia 31 grudnia 1972 r. wynosi co najmniej 66 lata i 8 miesięcy;
- 82) od dnia 1 stycznia 1973 r. do dnia 31 marca 1973 r. wynosi co najmniej 66 lata i 9 miesięcy;
- 83) od dnia 1 kwietnia 1973 r. do dnia 30 czerwca 1973 r. wynosi co najmniej 66 lata i 10 miesięcy;
- 84) od dnia 1 lipca 1973 r. do dnia 30 września 1973 r. wynosi co najmniej 66 lata i 11 miesięcy;
- 85) po dniu 30 września 1973 r. wynosi co najmniej 67 lat.

Red.

EMERYTURA POMOSTOWA

KOBIECI		MĘCZYZNA	
55 LAT ŻYCIA	20 LAT PRACY W TYM 15 LAT PRACY W SZCZEGÓLNYCH WARUNKACH (PRACĘ NALEŻY ROZPOCZĄĆ PRZED 1.01.1999 R. I PRACOWAĆ W SZCZEGÓLNYCH WARUNKACH PO DNIU 31.12.2008 R.)	60 LAT ŻYCIA	25 LAT PRACY W TYM 15 LAT PRACY W SZCZEGÓLNYCH WARUNKACH (PRACĘ NALEŻY ROZPOCZĄĆ PRZED 1.01.1999 R. I PRACOWAĆ W SZCZEGÓLNYCH WARUNKACH PO DNIU 31.12.2008 R.)

EMERYTURA Z TYTUŁU PRACY W SZCZEGÓLNYCH WARUNKACH NA 31.12.1998 R.

KOBIECI		MĘCZYZNA	
55 LAT ŻYCIA	20 LAT PRACY W TYM 15 LAT PRACY W SZCZEGÓLNYCH WARUNKACH NA DZIEŃ 31.12.1998 R.	60 LAT ŻYCIA	25 LAT PRACY W TYM 15 LAT PRACY W SZCZEGÓLNYCH WARUNKACH NA DZIEŃ 31.12.1998 R.

ŚWIADCZENIA PRZEDEMERYTALNE

KOBIECI		MĘCZYZNA	
55 LAT ŻYCIA	30 LAT PRACY	60 LAT ŻYCIA	35 LAT PRACY
BEZ WZGLĘDU NA WIEK	35 LAT PRACY	BEZ WZGLĘDU NA WIEK	40 LAT PRACY

Szczegółowe zasady dotyczące emerytur pomostowych podamy w następnym numerze.

Red.

**PRZEWODNICZĄCY SEKCJI KRAJOWEJ
PRZEMYSŁU ZBROJENIOWEGO
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”**

Pan Stanisław GŁOWACKI

**PRZEWODNICZĄCY SEKCJI KRAJOWEJ
PRZEMYSŁU ZBROJENIOWEGO
ZWIĄZKU ZAWODOWEGO PRZEMYSŁU
ELEKTROMASZYNOWEGO**

Pan Jerzy SZPECHT

*dotyczy: odpowiedzi na wystąpienie do Prezesa Rady Ministrów w sprawie
podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa*

Szanowni Panowie,

Z upoważnienia Ministra Obrony Narodowej, poniżej przedstawiam odpowiedź na wystąpienia skierowane do Prezesa Rady Ministrów dotyczące problematyki oceny występowania podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa (pisma nr wych. SKPZ „S”/15/6/2014 z dnia 25.03.2014 r. oraz nr wych. Ldz. SKPZ ZZPE/18/2014 z dnia 27.03.2014 r.).

Opierając się na dotychczasowych doświadczeniach z prac Zespołu do spraw wypracowania rekomendacji występowania podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa [powołanego decyzją Nr 112/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 24 kwietnia 2013 roku w sprawie szczegółowego trybu postępowania w zakresie przygotowania materiałów i wniosków o dokonanie oceny występowania podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa (Dz. Urz. MON poz. 115)] w resorcie obrony narodowej wprowadzona została decyzją Nr 92/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 21 marca 2014 r. w sprawie szczegółowego trybu postępowania w zakresie kwalifikowania zamówień i oceny występowania podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa (Dz. Urz. MON poz. 101), nowa udoskonalona procedura dokonywania oceny występowania podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa.

Decyzja ta porządkuje proces identyfikowania, kwalifikowania i oceny zamówień w zakresie występowania

podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa, co skutkuje wyłączeniem ich z ustawy Prawo zamówień publicznych. Procedury określone decyzją wyraźnie rozdzielają proces kwalifikowania zamówień i opracowywania uzasadnień od oceny uzasadnień i przygotowania rekomendacji Ministrowi Obrony Narodowej. Takie podejście skupia wysiłek zaangażowanych komórek i instytucji resortu obrony narodowej na istotnych zamówieniach, co zdecydowanie przyspieszy proces oceny i w konsekwencji znacząco poprawi efektywność systemu zaopatrywania Sił Zbrojnych RP. Proponowane regulacje zapewnią również prawidłowe stosowanie przepisów zawartych w art. 346 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

Przedmiotowa decyzja stanowi znaczący krok do wprowadzenia docelowych rozwiązań organizacyjno-prawnych, zgodnych z aktualną koncepcją kwalifikacji zamówień w zakresie występowania podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa. W świetle powyższego kwalifikowanie odbywać się będzie już na początkowym etapie planowania rzeczowego, a nie jak to miało miejsce obecnie – w fazie bezpośrednio poprzedzającej wszczęcie procedury udzielenia zamówienia.

W procesie kwalifikowania zadań do wyłączenia z przepisów ustawy – Prawo zamówień publicznych z uwagi na występowanie podstawowego bezpieczeństwa państwa Polska musi uwzględniać przepisy i normy

prawa wspólnotowego oraz kierować się wytycznymi Komisji Europejskiej zawartymi w *Komunikacie interpelacyjnym dotyczącym stosowania art. 296 Traktatu Wspólnotowego* (obecnie art. 246 TFUE) i w *notach wyjaśniających Dyrekcji Generalnej ds. Rynku Wspólnotowego i Usług* oraz orzeczeniami Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości. Brak właściwej kwalifikacji uzasadnień zadań ze względu na podstawowy interes bezpieczeństwa państwa może prowadzić nie tylko do nałożenia na Polskę kar finansowych za niewłaściwe stosowanie prawa unijnego ale również do unieważnienia postępowań lub rozwiązania zawartych umów, co w konsekwencji skutkować będzie brakiem pozyskania sprzętu wojskowego i zagrożeniem w osiąganiu priorytetowych zdolności Sił Zbrojnych RP.

Przeprowadzone w Ministerstwie Obrony Narodowej analizy nie wykazały, aby wprowadzenie z dniem 21 sierpnia 2011 r. dyrektywy obronnej 2009/81/WE skutkującej koniecznością wskazania potrzeby ochrony podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa dla wyłączenia zamówienia w trybie art. 346 TFUE z ustawy – Prawo zamówień publicznych, negatywnie wpłynęło na poziom zamówień realizowanych przez polskich przedsiębiorców w ramach planu modernizacji technicznej. W latach 2009–2013 przedsiębiorcy polskiego przemysłu realizowali co najmniej 70% zadań w ujęciu kwotowym w ramach planu modernizacji technicznej. Analizy wykazują jednocześnie coraz większy udział „cywilnych” przedsiębiorstw polskich w zamówieniach, dzięki temu iż dysponują oni coraz lepszą ofertą na nowoczesny, zaawansowany technologicznie sprzęt wojskowy spełniający wymagania i oczekiwania Sił Zbrojnych RP.

Głównymi filarami modernizacji technicznej armii są ustanowione w resorcie obrony narodowej programy operacyjne i wynikające z nich programy uzbrojenia oraz inne zadania nieobjęte programami operacyjnymi lecz mające istotne znaczenie dla poszczególnych systemów funkcjonalnych i zabezpieczenia funkcjonowania wojsk. Z punktu widzenia armii, pozyskiwanie sprzętu wojskowego w formie programów tworzy przydatny instrument dla bardziej efek-

tywnego, racjonalnego wieloletniego planowania modernizacji technicznej, natomiast przedsiębiorstwom uwidacznia charakter przyszłych potrzeb armii, ich wielkość oraz wymiar czasowy realizacji poszczególnych przedsięwzięć.

Ministerstwo Obrony Narodowej wielokrotnie podkreślało, że kładzie duży nacisk, aby realizatorem tych programów był przemysł polski, a jeśli jest to niemożliwe, stara się zapewnić maksymalny stopień „polonizacji” wyrobów. Jest rzeczą bezsporną, że w priorytetowych obszarach obronności, państwo powinno uzyskać optymalny poziom suwerenności technologicznej i niezależności przemysłowej.

W kwestii decyzji Nr 118/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 25 kwietnia 2013 r. w sprawie zasad i trybu udzielania w resorcie obrony narodowej zamówień w dziedzinie obronności i bezpieczeństwa (Dz. Urz. MON poz. 119) należy zauważyć, że nie dotyczy ona problematyki oceny występowania podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa. Decyzja określa zasady i tryb udzielania w resorcie obrony narodowej zamówień, dla których nie stosuje się ustawy – Prawo zamówień publicznych

w trybie wyłączenia, o których mowa w art. 346 TFUE.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 października 2010 r. w sprawie wykazu przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu gospodarczo-obronnym (Dz. U. Nr 198, poz. 1314) zostało wydane na podstawie art. 6 ustawy z dnia 23 sierpnia 2001 r. o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców (Dz. U. Nr 122, poz. 1320, z późn. zm.) i określa wykaz przedsiębiorców o znaczeniu gospodarczo-obronnym oraz organy administracji rządowej właściwe w zakresie organizowania oraz sprawowania nadzoru nad realizacją zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców. Rozporządzenie to również nie ma bezpośredniego związku przyczynowo-skutkowego z określaniem występowania podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa, jak również nie zawiera rozwiązań, które można by stosować przy jego określaniu.

Przedstawiając powyższe wyrażam przekonanie, że rozwiązania wprowadzone decyzją Nr 92/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 21 marca

2014 r. w sprawie szczegółowego trybu postępowania w zakresie kwalifikowania zamówień i oceny występowania podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa (Dz. Urz. MON poz. 101) znacznie porządkują, usprawniają i przyspieszają proces dokonywania występowania podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa oraz zapewnią prawidłowe stosowanie przepisów zawartych w art. 346 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Mając na uwadze ważność podnoszonej przez Panów problematyki podzielam opinię, że niezmiennie istotnym jest kontynuowanie prac nad doskonaleniem systemu pozyskiwania sprzętu wojskowego i liczę na współdziałanie w tym zakresie wszystkich zainteresowanych stron.

Z poważaniem
Czesław MROCZEK

Do wiadomości:

Dyrektor Sekretariatu Prezesa Ministrów – (22) 694 70 53

Dyrektor Sekretariatu Ministra Obrony Narodowej – SI ARCUS

Dyrektor Departamentu Polityki Zbrojeniowej – SI ARCUS

ZNACZONY PRZETARG

Inspektorat Uzbrojenia 1 kwietnia w prima aprilis rozstrzygnął przetarg na dostawę lotniczych środków bojowych, tj. 57 mm rakiet do śmigłowców warty 115 mln złotych. I rzeczywiście zrobił niezły żart primaaprilisowy całemu przemysłowi obronnemu w Polsce wybierając jako zwycięzcę i dostawcę tychże rakiet firmę z rosyjskim udziałem, która dostarczy bułgarskie rakietki. Żart może byłby i śmieszny, gdyby nie to, że w dobie kryzysu ukraińskiego, w chwili gdy u naszych granic może wybuchnąć wojna, Inspektorat wybiera jako dostawcę uzbrojenia dla naszej armii firmę o bardzo podejrzanej reputacji powiązaną z rosyjskimi służbami specjalnymi.

Sam przetarg już od początku prowadzony był w sposób, który wydawał się mieć na celu wyeliminowanie polskich przedsiębiorstw. Ciągłe wydłużanie terminu składania dokumentów o dopuszczenie do udziału w postępo-

waniu, następnie długotrwałe i drobiazgowo rozpatrywanie złożonych ofert, zmiany w ilościach w poszczególnych latach mające na celu skumulowanie jak największej ilości w pierwszym roku realizacji przyszłej umowy, już na starcie stwarzało preferencje dla firm zagranicznych. Trzeba dodać, że polskie siły zbrojne nie zamawiały tego typu rakiet już od wielu lat, dlatego dla naszych rodzimych zakładów byłoby to swego rodzaju proces uruchomieniowy. Wobec tego zmiany w ilościach dostaw i ograniczanie czasu na ich wykonanie w pierwszym roku można uznać za co najmniej bardzo dziwne a nawet podejrzane. Takie ustawienie przetargu preferowało dostawców z tzw. dawnego bloku wschodniego między innymi Rosjan, Białorusinów i Bułgarów, którzy produkują te wyroby na bieżąco na potrzeby swoich sił zbrojnych.

Pozbywanie się przemysłu obronnego, jego eliminacja na rzecz zakupów

bronj i amunicji od firm zagranicznych bez gwarancji dostaw w kolejnych latach, zwłaszcza jeżeli dostawcą są firmy słupy, firmy, które nigdy wcześniej nie sprzedawały, a tym bardziej nie wyprodukowały nawet jednej sztuki tego uzbrojenia to niebezpieczeństwo pozostawienia naszego wojska bezbronnego w razie konfliktu zbrojnego. Konfliktu, który staje się coraz bardziej realny przy tak ekspansjonistycznej polityce naszego wschodniego sąsiada.

Miejmy nadzieję, że nie było to wszystko zaplanowane (?), a był to tylko wypadek przy pracy naszych oficerów odpowiadających za przeprowadzenie przetargu i wydatkowanie bajońskich kwot z budżetu państwa czyli pieniędzy z naszych podatków i sytuacja taka nigdy więcej się nie powtórzy, a współpraca polskich sił zbrojnych i polskiego przemysłu obronnego rozwijać się będzie przynajmniej tak prężnie jak to bywało jeszcze kilka lat temu.

Maurycy W.

MAŁY SŁOWNIK ZAKŁADOWY

„Dziesiątka” – jest to postrzeganie Kadry Zarządzającej taką, jaką chciałaby żeby ją postrzegać.

Biuletyn Związkowy – jest to postrzeganie Kadry Zarządzającej taką, jaka jest naprawdę.

Kryzys – co prawda obecnie przeżywamy kryzys, ale za kwadrans Heniek przyniesie pół litra.

Premia uznaniowa – część wynagrodzenia za pracę, w Mesko jest to kara grzywny i odpłata za ciężką i niebezpieczną pracę. W najbliższym czasie pod słowem „premia” będzie się kryło dobrowolne oddanie części zarobków do funduszu Prezesa.

Ochroniarz – zawód wykonywany przez osobę zatrudnioną w agencji ochrony, (nie mylić z agencją towarzyską) mającą zapewnić bezpieczeństwo; jednak ostatni przypadek kradzieży urządzenia przeznaczonego przez Dyrektora Z-2 dla muzeum pokazuje, iż pracodawca powinien dodatkowo się zabezpieczyć przed wspomnianymi pracownikami ochrony.

Gwara, żargon – np.: pracownik mówiąc „dwie paczki” ma na myśli 200 zł, a przez „koło” rozumie tysiąc zł, podczas gdy dyrektor „dwie paczki” nazywa 200 tys. zł, zaś „koło” to dla niego milion. W najwyższych sferach struktury zakładowej milion zastępuje się słowem „melon”. Jednakże wydaje się, iż

gwara ta jest nieprawidłowa, ponieważ 100 zł będziemy mogli nazywać paczką wówczas, gdy tyle będzie kosztowała paczka fajek, co według zapewnień kolegi z EC ma nastąpić nie wcześniej niż we wrześniu bieżącego roku.

Problem – słowo, które powinno być zakazane, gdyż powiedzenie do szefa „mam problem” równoznaczne jest z wejściem z zapaloną pochodnią do magazynu prochu, lub z czytaniem gazety podczas spaceru ulicą, z której akurat wyjęto właz od kanału.

Przełożony – osobnik uwielbiający słowo TAK!!!

Operator maszyn, elaborant – osoba pracująca na premię... dla Naczelnego Dowództwa firmy.

Ustawiacz – tzw. „mistrz w waciaku”, niejednokrotnie przewyższający wiedzą mistrza etatowego, jego zadaniem jest uczenie przełożonego podstaw procesów produkcyjnych.

Mistrz – tytuł przyznawany osobie, która osiągnęła wysoki poziom wiedzy, lub umiejętności w danej dziedzinie, mająca być wzorem do naśladowania, choć w niektórych przypadkach pracownicy robią wszystko, aby takiego delikwenta nie naśladować, tzn:

- nie używają wulgaryzmów,
- nie pluą na podłogę,
- nie zachowują się arogancko w stosunku do innych pracowników.

Wieloletni pracownik – jest to osoba która przez 30-40 lat nienagannie wykonuje swoje obowiązki i dlatego dziś jest zasłużonym pracownikiem na wydziale gospodarczym, utylizacji, a także niezastąpionym pakowaczem lub lakiernikiem. O szczególnej formie uznania motywującego do lepszej i wydajniejszej pracy mogli się przekonać mistrz na wydz. 240 (obecnie pracownik rozdzielni), oraz kierownik magazynów (obecnie ustawiacz), a także wielu innych.

Prawdziwy mężczyzna – (od operatora do dyrektora) zawsze

pierwszy ukloni się kobiecie (w Mesko jest z tym różnie). Prawdziwy mężczyzna nie pcha się po chamsku przy wyjeździe z parkingu na Z-2, tylko kulturalnie czeka na swoją kolej (z tym jest jeszcze gorzej). Prawdziwy mężczyzna nie pije miodu, prawdziwy mężczyzna żuje pszczoły.

Ksywka – pseudonim, termin stosowany w środowisku półświatka zakładowego, np.: technik – mechanik, koleżeńska ksywka jednego z pracowników. Za ujawnienie jego personaliów przewidziana jest nagroda dyrektorska w wysokości jednej odsiadki.

BHP – najlepszy przyjaciel pracownika.

Smar – rzeczownik wywodzący się od czasownika smarować. Nazwą tą nazywamy łapówkę, smarować znaczy dawać. W firmie smarowanie przeżywa dynamiczny rozwój np: z powodu braku elektryków, żeby przyspieszyć wymianę żarówki należy posmarować około 0,5 litra spirytusu i w ten prosty sposób wymiana nastąpi najwyżej po trzech dniach, a nie po miesiącu.

Bucowa – był to (wycofany z produkcji) alkohol etylowy, skażony substancjami chemicznymi mającymi uniemożliwić jego spożywanie, lecz nader chętnie używany w sytuacjach stresowych, lub przy infekcjach gardła, wywoływał działanie narkotyczne, o czym mogli się przekonać niektórzy pracownicy, a także działał szczególnie alergicznie na pracowników ochrony.

Technolog – specjalista zajmujący się organizowaniem, kształtowaniem i koordynowaniem procesów o podłożu technologicznym. Zbyt zdolni stanowią zagrożenie biologiczne dla przełożonych, dlatego głównym ich zajęciem jest przepisywanie procesów technologicznych.

Chlebak – jak sama nazwa wskazuje – chlebak służy do noszenia granatów.

BIULETYN ZWIĄZKOWY

kolportowany w MESKO

Redakcja:

Prezydium MKZ NSZZ „S” MESKO S.A.
26-111 Skarżysko-Kamienna, ul. Legionów 122
tel. 41 253 60 50

Wydawca: Międzyzakładowa Komisja
Związkowa NSZZ „Solidarność” MESKO S.A.